

Коль од һанэр долэк (Пока горит свеча). כל עוד הנר דולק

һайо җми́м баһэм ани́ нихна́ти,
Эйн ли мили́м вэ́йн ли мангина́.
Эт нишмати́ хипа́сти – ло маца́ти.
Эйн ли рацо́н, вэ́йн бэпи́ тхина́.

Коль ма шеа́з раци́ти һу ливро́ах,
Лин'о́ль бейти́, мафтэ́ах лэабэ́д.
Ах еш би эмуна́ вэ́еш од ко́ах,
Коль од һайом мэ́йр, коль од
һанэр долэк.

Эйн иш җхо́ль лигрóм ли лезамэ́р;
Штика́ - зо һатхалат́ коль һадвари́м.
Ах им эт һашири́м би леорэ́р,
һо, ад кама́ ота́м каше́ аз лехарди́м.

Аз шеяги́ду шеһазма́н каца́р һу,
һахóрэф ба квар, вэһасо́ф карэ́в –
Ли ло ихпа́т, атхи́ль миһатхала́ шув,
Коль од һайо́м мэ́йр,
коль од һанэр долэк.

היו ימים בהם אני נכנעת,
אין לי מלים ואין לי מנגינה.
את נשמתי חיפשתי – לא מצאתי.
אין לי רצון, ואין בפי תחינה.

כל מה שאז רציתי הוא לברוח,
לנעול ביתי, מפתח לאבד.
אך יש בי אמונה ויש עוד כח,
כל עוד היום מאיר, כל עוד הנר דולק.

אין איש יכול לגרום לי לזמר;
שתיקה – זו התחלת כל הדברים.
אך אם את השירים בי לעורר,
הו, עד כמה אותם קשה אז להרדים.

אז שיגידו שהזמן קצר הוא,
החורף בא כבר, והסוף קרב –
לי לא אכפת, אתחיל מהתחלה שוב,
כל עוד היום מאיר, כל עוד הנר דולק.